

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2022r.

Sąd Okręgowy w S. III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Piotr Witkowski
Protokolant:	Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 grudnia 2022r. w S.

sprawy **S. K. (1)**

przeciwko Zakładowi Emerytalno-Rentowemu (...) w W.

o odsetki

w związku z odwołaniem S. K. (1)

od dwóch decyzji Zakładu Emerytalno-Rentowego(...) w W.

z dnia 16 grudnia 2021 r. Nr ewid. (...)

i z dnia 13 stycznia 2022r. Nr ewid. (...)

oddala odwołanie od obu decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.12.2021r. nr (...) Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego (...) w W., na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723, z późn. zm.) oraz na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w O.sygn. akt IV U 2457/19 z dnia 25.02.2021r. oraz Sądu Apelacyjnego w B. sygn. akt III AUa 727/21 z dnia 09.11.2021r. ponownie ustalił wysokość renty inwalidzkiej S. K. (1) od dnia 01.10.2017r. tj. od daty określonej w wyroku sądu. Wskazał, iż wysokość wyrównania za okres od 01.10.2017r. do 31.12.2021r. wynosi (...) brutto, a po potrąceniu składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie (...) zł, zaliczki na podatek dochodowy w kwocie (...) zł i nadpłaty w kwocie (...) zł świadczenia uzupełniającego dla osoby niezdolnej do samodzielnej egzystencji ustalonego decyzją z dnia 16.12.2021r. wynosi kwotę(...) zł netto. Świadczenie przeliczono z uwzględnieniem wszystkich przysługujących waloryzacji. Decyzją wskazał, że od dnia 01.01.2022r. wysokość miesięcznego świadczenia S. K. (1) będzie wynosi (...) brutto.

W odwołaniu od tej decyzji S. K. (1) domagał się naliczenia odsetek za zaległe świadczenie emerytalne za okres od 01.10.2017r. do dnia wypłaty. Wskazał na orzeczenia sądów, które przywróciły mu emeryturę w wysokości sprzed

01.10.2017r. Pismem z dnia 25.11.2021r. wystąpił do (...) o ponownie ustalenie wysokości emerytury i wypłacenie mu należnego wyrównania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.10.2017r. Otrzymał należne wyrównanie, jednak nie zostały mu naliczone odsetki ustawowe.

Wskazał, że sposób wypłaty odsetek określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 01.02.1999r. w sprawie szczególnych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń.

Wskazał na orzeczenia Sądów Apelacyjnych, które wskazują, że odpowiedzialność organów rentowych istnieje nie tylko wtedy, gdy opóźnienia w przyznawaniu lub wypłacie świadczenia nastąpiło z winy tego organu, ale także wtedy, gdy takie opóźnienie jest skutkiem innych przyczyn od tego organu niezależnych.

Odsetki przewidziane w art. 85 ust. 1 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2021r. poz. 423 ze zm.) należą się od kwoty świadczenia przyznanego wyrokiem sądu w sytuacji, gdy organ rentowy z naruszeniem prawa odmówił jego przyznania i powinno przysługiwać od upływu terminu, w którym organ rentowy powinien był wydać prawidłową decyzję uwzględniającą wniosek, po wyjaśnieniu okoliczności niezbędnej do jej wydania, a więc po przeprowadzeniu dowodów i po ich ocenie.

Decyzją z dnia 13.01.2022r. nr (...) Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego (...)w W., wskazując na art. 32 ust. 1 pkt 1 i art. 49a ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020r., poz. 723 z późn. zm.) oraz art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021r., poz. 423) po rozpatrzeniu wniosku S. K. (1) z dnia 29.11.2021r. odmówił mu wypłacenia odsetek ustawowych za opóźnienie w terminowej wypłacie świadczenia od należności ustalonej w decyzji o ponownym ustaleniu wysokości emerytury i renty inwalidzkiej z dnia 16.12.2021r.

Wskazał, iż na podstawie nadesłanej Informacji o przebiegu służby Nr (...) z dnia 16.05.2017r., z której wynikało, że w okresie od 01.10.1983r. do 31.07.1990r. S. K. (1) pełnił służbę na rzecz totalitarnego państwa, decyzją z dnia 12.07.2017r. zmniejszono mu miesięczną wysokość emerytury i renty inwalidzkiej od dnia 01.10.2017r. Od tej decyzji wniósł on odwołanie do sądu. Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 25.02.2021r. sygn. akt IV U 2457/20 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał S. K. (1) prawo do emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej w wysokości ustalonej przed dniem 01.10.2017r. z uwzględnieniem późniejszych waloryzacji. Na skutek apelacji Dyrektora (...) w dniu 09.11.2021r. został wydany wyrok Sądu Apelacyjnego w B. sygn. akt III AUa 727/21 oddalający apelację. Wyrok ten wpłynął do organu emerytalnego w dniu 25.11.2021r. i decyzją z dnia 16.12.2021r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury i renty inwalidzkiej ustalono mu nową wysokość świadczenia od dnia 01.10.2017r. w wysokości obowiązującej przed 01.10.2017r.

Wyrównanie za okres od dnia 01.10.2017r. do dnia 31.12.2021r. w kwocie (...) zł brutto zostało przekazane na rachunek bankowy S. K. (1) w dniu 21.12.2021r.

Mając to na względzie, dalej organ emerytalny wskazał, że zgodnie z art. 49a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) - jeżeli organ emerytalny nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia w terminach określonych w ustawie, jest zobowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia na zasadach określonych w art. 85 ust. 1, 1a i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Z treści zaś art 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że organ emerytalny nie jest zobowiązany do wypłaty odsetek w przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.

W związku z tym organ emerytalny podniósł, że był związany informacją o przebiegu służby przekazaną w trybie art. 13a ustawy zaopatrzeniowej i nie miał możliwości prawnych dokonania weryfikacji przekazanej informacji. Stwierdzenie braku przesłanek do przeliczenia świadczenia w oparciu o art. 15c ustawy zaopatrzeniowej nastąpiło natomiast wyłącznie na skutek przeprowadzonego sądowego postępowania odwoławczego, które zostało zakończone wydaniem wyroku uwzględniającym odwołanie przez Sąd Apelacyjny w B.. Z tego względu nie sposób przyjąć, że do opóźnienia w przyznaniu świadczenia emerytalnego w przedmiotowej sprawie doszło na skutek okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność Dyrektor (...).

W odwołaniu od tej decyzji S. K. (1) też wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do odsetek od dnia 01.10.2017r., podtrzymując argumentację zaprezentowaną w odwołaniu od decyzji z dnia 16.12.2021r.

W odpowiedzi na oba powyższe odwołania organ rentowo – emerytalny wniósł o ich oddalenie.

Podtrzymał podstawy obu decyzji i wskazał, iż Dyrektor (...), jako organ administracji publicznej związany jest treścią przepisów i nie może w granicach swoich kompetencji dokonywać ustaleń sprzecznych z jednoznacznym brzmieniem przepisu prawa.

Wskazał, że zgodnie zaś z art. 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS - organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości, oraz dokonuje wypłaty wynikającej z decyzji ponownie ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokości na podstawie orzeczenia organu odwoławczego w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

W realiach niniejszej sprawy to na podstawie informacji o przebiegu służby sporządzonej przez I. (...) wynikało, iż w okresie w niej wskazanym odwołujący pełnił służbę na rzecz państwa totalitarnego. Decyzjami z dnia 12.07.2017r. dokonano ponownego ustalenia wysokości policyjnej emerytury i renty inwalidzkiej S. K. (1). Od tych decyzji wniósł odwołania do Sądu. I tak, Sąd Okręgowy w O.wyrokiem z dnia 25.02.2021r., sygn. akt IV U 2457/19 zmienił zaskarżone decyzje i ustalił odwołującemu wysokość emerytury i renty inwalidzkiej w wysokości obowiązującej przed dniem 1.10.2017r. Następnie Sąd Apelacyjny w B.wyrokiem z dnia 9.11.2021 r., sygn. akt III AUa 727/21 oddalił apelację organu emerytalno - rentowego.

Decyzjami z dnia 16.12.2021r. ponownie ustalono wysokość policyjnej emerytury i renty inwalidzkiej. Wyrównanie za okres od dnia 1.10.2017 r. do dnia 31.12.2021 r. zostało przekazane na rachunek bankowy odwołującego się w dniu 21.12.2021 r.

Zgodnie zaś z art. 49a ustawy zaopatrzeniowej - jeżeli organ emerytalny nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia w terminach określonych w ustawie, jest zobowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia na zasadach określonych w art. 85 ust. 1, 1a i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Ponadto dyspozycja art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli organ rentowy w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Odpowiedzialność w zakresie odsetek za opóźnienie w przyznaniu prawa lub wypłacie świadczenia nie ma jednak absolutnego charakteru. Zgodnie ze zdaniem drugim tego przepisu odpowiedzialność tę wyłącza sytuacja, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż niewystarczające jest, aby wskazane w tym przepisie przesłanki egzonercacji dłużnika były przezeń niezawinione. Mają one bowiem obiektywny, a nie subiektywny charakter. Określenie „okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności” jest bardziej zbliżone znaczeniowo do używanego w przepisach pojęcia „przyczyn niezależnych” od danego podmiotu, co oznacza, że organ rentowy jest zobowiązany do uiszczenia odsetek od należności głównej zarówno wtedy, gdy można przypisać mu winę w zaistniałym uchybieniu terminowi do ustalenia prawa lub wypłaty świadczenia, jak i wtedy, gdy opóźnienie jest konsekwencją zdarzeń od niego zależnych, choć niezawinionych. Przekroczenie terminu do ustalenia prawa lub wypłaty świadczenia może zaś być następstwem uchybień organu rentowego w zakresie wykładni lub stosowania prawa materialnego albo naruszenia przepisów postępowania.

W przypadku, gdy wyjaśnienie okoliczności warunkujących nabycie prawa do świadczenia następuje dopiero w postępowaniu sądowym, wyłączenie odpowiedzialności organu rentowego za opóźnienie w jego przyznaniu ma miejsce wtedy, gdy mimo podjęcia - w ramach posiadanych kompetencji i nałożonych obowiązków - wszystkich niezbędnych czynności, organ ten nie dysponował materiałem dowodowym pozwalającym na dokonanie ustaleń faktycznych umożliwiających wydanie decyzji zgodnej z treścią wniosku ubezpieczonego. W tym zakresie powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.09.2002 r. sygn. II UK 214/02, w którym Sąd Najwyższy wskazał, że wykazanie istnienia prawa do świadczenia i daty jego powstania obciąża dowodowo wnioskodawcę.

Podniósł również, że jako organ emerytalno - rentowy wydaje decyzje w przedmiocie przyznania prawa do świadczenia oraz jego wysokości na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Zgodnie z art. § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7.12.2018 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Celno - Skarbowej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r., poz. 2373 z późn. zm.) środkiem dowodowym potwierdzającym datę i podstawę zwolnienia ze służby lub przekształcenia albo wygaśnięcia stosunku służbowego oraz okres służby jest zaświadczenie o przebiegu służby dla celów emerytalnych sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza wystawione przez właściwe organy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej lub Krajowej Administracji Skarbowej.

Zgodnie z art. 13a ust. 5 ustawy zaopatrzeniowej, informacja o przebiegu służby sporządzona przez (...) jest równoznaczna z zaświadczeniem o przebiegu służby sporządzanym na podstawie akt osobowych przez właściwe organy. W konsekwencji informacja o przebiegu służby sporządzona przez (...) jest wiążąca dla Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego (...) przy wydawaniu decyzji ponownie ustalającej wysokość świadczenia wobec tzw. II ustawy zaopatrzeniowej.

Weryfikacja klasyfikacji służby i brak stwierdzenia przesłanek do przeliczenia świadczeń w oparciu o art. 15c lub art. 22a czy też art. 24a ustawy zaopatrzeniowej może nastąpić wyłącznie na skutek przeprowadzenia sądowego postępowania odwoławczego, które zostanie zakończone prawomocnym wyrokiem uwzględniającym w całości odwołanie. Dopiero z tym dniem powstaną okoliczności uzasadniające ponowne przeliczenie świadczenia, które nie stanowią o nieprawidłowym postępowaniu organu emerytalno - rentowego, lecz o odmiennej ocenie stanu faktycznego. W postępowaniu przed organem jest on ograniczony w możliwości kwalifikacji określonych dowodów (w przeciwieństwie do sądów działający w oparciu o Kodeks postępowania cywilnego lub administracyjnego). W postępowaniu emerytalno-rentowym obowiązuje zasada, że dowodem jest tylko to, co prawo za dowód uznaje i jako dowód dopuszcza (por. § 21-30 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Oba odwołania nie mogą być uznane za uzasadnione.

Przebieg postępowań w związku z odwołaniami S. K. (2) od dwóch decyzji z dnia 12.07.2017r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury i renty policyjnej, był bezsporny, ponadto wynika z akt emerytalno – rentowych odwołującego się. Między stronami nie było sporu, co do dat wydania decyzji, ich podstawy prawnej, ani czasu trwania postępowania sądowego. Nie ma zatem potrzeby ponownego przytaczania chronologii zdarzeń.

Odnośnie zaś żądania wypłaty odsetek na wstępie należy zauważyć, że możliwość żądania odsetek istnieje tylko wówczas gdy istnieje prawo do roszczenia głównego i doszło po stronie dłużnika (w niniejszym przypadku Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego (...)) do opóźnienia w zapłacie tej należności. Odsetki ustawowe są świadczeniem ubocznym, bezpośrednio powiązaniem ze świadczeniem głównym, do których prawo powstaje wówczas gdy osoba zobowiązana do spełnienia świadczenia spóźnia się z jego realizacją. Świadczenie to należy się za okres od dnia wymagalności należności głównej do dnia zapłacenia tej należności.

Mając to na uwadze wskazać więc należy, że zgodnie z art. 49a ustawy z dnia 18.02.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723, z późn. zm.) , jeżeli organ emerytalny nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia w terminach określonych w ustawie, jest zobowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia na zasadach określonych w art. 85 ust. 1, 1a i 2 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Artykuł 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych brzmi: „Jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności”.

Ustęp 1a, 2 i 2a tego artykułu nie dotyczy wprost ustalenia i wypłaty świadczenia (przepisy uzupełniające).

W związku więc z powyższym uregulowaniem i zaistniałą sytuacją prawną w sprawie podzielić należało stanowisko organu emerytalnego, że nie ma podstaw aby przyjąć jego odpowiedzialność za opóźnienie w wypłacie świadczenia przyznanego w wysokości ustalonej w decyzji z dnia 16.12.2021r. Odwołujący się w odwołaniu przyjął za uzasadnienie stanowisko, że odsetki należą mu się już z racji na przyznanie świadczeń w pełnej wysokości od dnia 01.10.2017r. Natomiast prawo to nie jest przyznawane automatycznie. Skarżona decyzja z dnia 16.12.2021r. została wydana w wykonaniu prawomocnego wyroku sądu, który organ emerytalny otrzymał do wykonania w dniu 3.12.2021r. (mail k. 15 akt rentowych). Natomiast już decyzją z dnia 16.12.2021r. organ emerytalny ustalił ponownie wysokość świadczenia rentowego odwołującego się. Nie ulega wątpliwości, że organ emerytalny „zmięcił się” w terminie 60 dni do jej wydania – art. 32 ust. 3a ustawy zaopatrzeniowej i wydał decyzję o ponownym ustaleniu wysokości świadczenia wraz z wyrównaniem od 01.10.2017r. Nie istnieją zatem podstawy do uznania, że zaistniało jakiegokolwiek opóźnienie po stronie organu emerytalnego.

Natomiast analizując odpowiedzialność organu rentowego za opóźnienie w wypłacie pełnego świadczenia z przyczyn zastosowania przepisów ustawy z dnia 18.02.1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723, z późn. zm.), a dokładnie art. 15c lub art. 22a czy też art. 24a, to wskazania wymaga okoliczność, iż Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego (...), jako organ administracyjny był zobligowany wyłącznie przepisami ustawy do wydania decyzji o zmianie wysokości świadczenia emerytalnego i rentowego odwołującego się, po wcześniejszym uzyskaniu stosownej informacji z (...). Należy podkreślić, że decyzje te dotyczyły tysięcy byłych pracowników (...). Dopiero zaś w

postępowaniach sądowych możliwym było zakwestionowanie przepisów, na podstawie których wydano decyzje, a czego organ emerytalny uczynić nie mógł. Fakt, że od wydania decyzji z dnia 12.07.2017r. do prawomocnego zakończenia postępowania z dwóch odwołań odwołującego się i ponownego ustalenia świadczenia w wysokości na dzień 01.10.2017r. upłynął znaczący okres kilku lat, nie uzasadnia odpowiedzialności organu emerytalnego. Odwołanie S. K. (1) było jednym z kilku tysięcy, które wpłynęły od byłych funkcjonariuszy (...), którym z dniem 01.10.2017r. zmniejszono wysokość świadczeń emerytalno – rentowych. Pokrótce rzecz ujmując, postępowania w tych sprawach – co jest faktem powszechnie znanym – trwają długo, co też wiązało się z drugiej strony z decyzjami Sądu Okręgowego w W. który był właściwy do ich rozpoznania, zdecydował się na przekazanie części spraw do sądów na terenie całego kraj. Ponadto sądy oczekiwały na rozstrzygnięcia odnośnie zapytań prawnych kierowanych do Sądu Najwyższego oraz skarg konstytucyjnych kierowanych do Trybunału Konstytucyjnego. Te okoliczności w żadnym stopniu nie mogą stanowić podstawy do żądania odsetek, a stanowią dodatkowy argument na potwierdzenie, iż organ emerytalny – w tym przypadku Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego (...)musiał zastosować znowelizowane przepisy ustawy zaopatrzeniowej. Podkreślić trzeba, że stanowisko Sądu Najwyższego i sądów powszechnych wskazuje, że odwołania od tego typu decyzji nie zawsze kończą się przywróceniem prawa do świadczenia w wysokości sprzed 01.10.2017r. gdyż wymaga to przeprowadzenia gruntowanego postępowania dowodowego, które mógł zrealizować tylko sąd, a nie organ rentowy. Tym bardziej należy więc uznać żądanie odwołującego za nieuprawnione i pozbawione argumentów w niniejszej sprawie. Wszakże organ emerytalny nie ponosi odpowiedzialności w stanowieniu prawa, które musi stosować.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił oba odwołania.

mt